

Pat: "Wie creatief bezig is, kan niet vrijaf nemen in zijn hoofd."

Pat Donnez_

"Ik zou 300 moeten worden"

Mechelen heeft voor de eerste maal een Stadsartiest. Naam van de Mechelaar die deze creatieve functie invult, is Pat Donnez, radiomaker, dichter & performer en vanaf nu dus tot eind 2010 ook de man die zijn stad fier op zichzelf leert te zijn.

Haat / liefde

Ik ben in Mechelen geboren. Mijn jeugd bracht ik in Hofstade door. Toen al had ik die creatieve onrust. Zo startte ik er een ontmoetingshuis op, Schuppenzot, waar we hele straten barricadeerden om feesten te organiseren, maar ook intieme dingen deden als een cursus filosofie of experimentele poëzie. In 1986 ben ik terug gezogen naar Mechelen, waarmee ik een haat-liefdeverhouding heb. Wij, Mechelaars, en niemand anders, mogen deze stad voor verrot schelden. Het zeuren over de stad hebben we bijna tot in de perfectie... Maar wij krijgen het lastig. Hoe meer Mechelen ten goede verandert, hoe moeilijker het wordt om er over te klagen.

Man met plan

In de beste der werelden zal deze stad over twee jaar, als ik stadsar-

tiest of ben, nooit meer dezelfde zijn. Maar ik zal al dik tevreden zijn als ik met de Mechelaars, en al wie er zin in heeft, enkele fantastische dingen heb gedaan, die ons beter maken. 't Is een onbegonnen werk om het mentale landschap van een stad te veranderen. Maar ik heb wel de ambitie om veel verder te gaan dan een versje schrijven over een losgevallen kassei of Maanrock of -godbetert- het vuurwerk op 21 juli.

Facts & figures

Wie creatief bezig is, kan niet vrijaf nemen in zijn hoofd. Ik ben iemand die op het maniakale af facts & figures onthoudt, voortdurend verbanden legt. Deze jongen is namelijk als de dood om dingen te vergeten. Dat heeft waarschijnlijk te maken met de enorme angst die ik als kind heb opgedaan omdat mijn grootmoeder Alzheimer had. Ik

ben niet bang voor het witte blad. Als ik ergens angst van heb, dan is het dat ik niet zou kunnen kiezen: schrijf ik een gedicht? Of een song? Of toch maar iets voor de radio? Maar doorgaans wijst dat zichzelf uit. Wat vaak terugkomt in al mijn werk is de vanishing world, die transitzone waarin je voortdurend zit. Het verdwijnen. Dat gaat dan gepaard met melancholie, maar tegelijk een soort van relativerende humor.

Oud geboren...

Het comfortabelst voel ik mij bij schrijven, gecombineerd met performance, of dat nu auditief of visueel is. De laatste jaren heb ik de nood om met nieuwe dingen bezig te zijn. Ik ben oud geboren en ik zal jong sterven. Ik heb veel tijd nodig gehad om te komen waar ik nu sta. Een creatief mens moet zich om de zoveel tijd heruitvinden. Maar

om alles te doen wat ik graag nog zou doen, zou ik minstens 300 moeten worden.

Geen spijt

Of ik dingen anders zou doen in mijn leven, mocht ik een tweede kans krijgen? Non, je ne regrette rien. Spijt is mij volstrekt onbekend. Wat is gebeurd, is gebeurd. 'Yesterday is history, tomorrow is a mystery, today is a gift, that's why we call it present'. Als je in het nu leeft, dan is de kans op geluk groter dan dat je jezelf blijft opvreten van de spijt. Op het einde van mijn leven sla ik me liever op mijn hoofd omdat ik dingen geprobeerd heb die mislukt zijn, dan omdat ik ze nooit gedaan heb. Dat verklaart die onrust van mij: van al die dromen en plannen, die gonzende ideeën, moet ik er toch nog een aantal doen.

TEKST: KATRIEN VERHEECKE

wie is pat_

Donnez (50) startte zijn carrière als radiomaker bij de Mechelse stadsradio Reflex. Vervolgens verwierf hij bekendheid met programma's als Bomans&Bomans, Titaantjes, Alas-ka en Bromberen bij Radio 1. De laatste jaren richtte hij zich ook meer op de geschreven taal. Als dichter debuteerde hij in 2007 met 'Het is een mooi leven (zolang je niet bestaat)'. Daarnaast schreef hij de kinderbundel 'Hotemetoten' en 'Laten we de Wereld Vergeten. Brieven aan uitgeefster Angèle Manteau', beide uit 2008. Als performer toerde hij in het najaar van 2008 met Chris Lomme, Gerry De Mol en Lore Dejonckheere langs de culturele centra van Vlaanderen.